

4. Neki is fogtunk menten a sárkánykészítésnek. Apám megmutatta, hogyan kell négy vékony, bevágott fapálcikát csillag alakban összeilleszteni, a közepére meg két pálcika került támasztéknak. Azután felszabdaltuk apám egy régi kék ingét, s az anyagot a sárkány vázára feszítettük. Cérnából hosszú farkat készítenünk, arra egyenlő távolságban maradék kis ingdarabkákat kötöttünk. A műhelyben kerestünk egy gombolyag spárgát, s apám megmutatta, hogyan csomózzam a madzagot a kerethez, hogy a sárkánynak repülés közben megfelelő legyen az egyensúlya.
5. Azután felmentünk a benzinkút mögötti domb tetejére sárkányt eregetni. El sem akartam hinni, hogy ez a pálcikákból meg ócska ingből eszkábált holmi szárnyra kel - repülni fog. Én fogtam a madzagot, apám a sárkányt, s alighogy eleresztene, már szárnyára kapta a szél, és elszállt, szállt fölfelé, mint egy nagy kék madár.
- Eressz utána, Danny! - kiáltott apám. - Rajta! Amennyit csak tetszik!
6. És szállt, szállt a sárkány, feljebb, egyre feljebb. Hamarosan már csak egy kis kék pötty táncolt az égen, mérföldekre a fejem fölött, és borzasztóan izgalmas volt ott állni és kapaszkodni valamibe, ami olyan nagyon távoli és olyan nagyon eleven... Az a messzi jószág úgy rángatta a madzagot, úgy küszködött, mint valami horogra akadt, óriási hal.
- Röptessük vissza a lakókocsihoz - mondta apám.
7. Lementünk hát a domboldalra, én szorongattam a madzagot, a sárkány meg vadul cibálta a másik végét. A lakókocsihoz érve nagyon vigyáztunk, bele ne akadjon a madzag az almafa ágaiba, s óvatosan előre hoztuk a kocsik lépcsőjéhez.
- Kötözd a lépcsőhöz - mondta apám.
- Fent marad a levegőben? - kérdeztem.
- Fent, ha el nem ül a szél.
8. A szél nem ült el. S most mondok nektek valami elképesztőt. A sárkány egész éjszaka fent maradt a levegőben, s még másnap reggel is ott táncolt-bókolt az égen az a kicsi, kék pötty. Reggeli után levontam, és óvatosan a műhely falára akasztottam a legközelebbi sárkány- eregetésig.